Leal Civilization vol.3, No.7, Fall 2020 & Winter 2021 Pages: 57-73

Article Type: Original Research http://www.pzhfars.ir/article_127553.html

تمدن حقوقی دوره ۳، شماره ۷، پاییز و زمستان ۱۳۹۹ صفحات ۵۷-۷۳ نوع مقاله: علمی پژوهشی

The Comparative Study of Istisna, as a Definite and Independent Contract; in Jurisprudence, Laws of Arab Countries and the 1980 Vienna Convention

Moosa Akefi Ghaziani

Assistant Professor of Law, Payame Noor University, Alborz Center, Alborz, Iran

Vahid Akefi Ghaziani

Master's Student in Private Law, Department of Private Law, Faculty of Law, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran(Corresponding Author)

Abstract

Review: 2020/12/08

- Accepted:2021/03/0

Istisna is a contract with two effects of transferring possession of the object and the obligation of the constructor to make or change a new good. In terms of its nature and its validity, this contract has been a matter of argument. Although most lawyers are reluctant to revoke such a contract under Article 10 of the Iranian Civil Code, they however disagree about the independent and specific nature of this contract. This article through a descriptive-analytical methodology and in a qualitative nature attempts to examine this contract through legal materials of some Arab countries as well as the five main jurisprudential sects of Islam. The result shows that Istisna in contemporary law is an independent contract. Although some legal sources have not led to the recognition of a precise contract and yet many of the definite rules and principles of this contract need to be explained and conceived. However, Istisna as a legal entity in the contemporary world is evaluated with the Convention on International Contracts for Sale of Goods, 1980 (CISG). Finally, it is suggested that to support special contractual relations between artisans and entrepreneurs, as for the silence of Articles 513 and 338 of the Iranian Civil Code, this contract should be revealed as a special contract in the Iranian Civil Code.

Keywords: Istisna, Independent contract, Jurisprudence, Agreement, CISG.

مطالعه تطبیقی استصناع به عنوان عقدی معین و مستقل؛ در فقه، قوانین برخی کشورهای عربی و کنوانسیون بیع بینالمللی کالا ۱۹۸۰ وین

موسى عاكفي قاضياني

استاديار گروه حقوق، دانشگاه پيام نور مركز البرز، البرز، ايران

http://orcid.org/0000-0001-8884-0773

وحيد عاكفي قاضياني

دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران(نویسنده مسئول) vahid ghazi@yahoo.com

vanid_gnazi@yanoo.com https://orcid.org/0000-0002-4884-1197

چکیده

استصناع به عنوان قرار دادی با دو اثر تملیک عین و تعهد سازنده به ساخت یا تغییر کالا از حیث ماهیت و صحت محل اختلاف است. گرچه اغلب حقوقدانان با توجه به ماده ۱۰ قانون مدنی به بطلان چنین عقدی گرایش ندارند، اما با توجه به قوانین جدید در خصوص ماهیت استقلالی و معین بودن این عقد اختلاف دارند. در این مقاله تلاش شده تا با شیوه توصیفی - تحلیلی و استفاده از منابع کتابخانهای، از رهگذر مواد قانونی برخی کشورهای عربی و همچنین مذاهب فقهی خمسه در خصوص ماهیت آن تحقیق شود. نتایج به دست آمده نشان از آن دارد که عقد استصناع در حقوق كنوني عقدي مستقل است اما ذكر آن در بعضى قوانين سبب بازشناسي يک عقد معين نشده و هنوز بسياري از قواعد خاص اين قرارداد كه نياز به تبيين و تفهيم دارد از محتوای قوانین دور مانده است. این نهاد حقوقی هر چه باشد در دنیای کنونی با یک سنجه بیزالمللی یعنی کنوانسیون بیع بین المللی کالا مصوب ۱۹۸۰ وین ارزیابی می شود. در پایان پیشنهاد شده که قواعد خاص این عقد در راستای حمایت از رابطه خاصيي كه به دليل مهارت صنعتگران ايجاد مي گردد و تحت يوششش مواد ٣٣٨ و ٥١٣ قانون مدنى قرار نمى گيرد، بايد حتى الامكان به عنوان عقدى معين در قانون مدنى درج گردد.

واژگان كليدى: استصناع، عقد مستقل، فقه، مقاوله، كنوانسون بع بين المللى كالا.